

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320203835
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8320203835.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1. E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. A. XXX, XXX XX H. A., 2. D. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. A. XXX, XXX XX H., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom - advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpená advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.236,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp 149/2020-172 zo dňa 13.09.2022 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia rozhodol takto:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumu 1 236 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 37 eur a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že v konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp 43/2019 na Okresnom súde v Humennom boli žalobcovia úspešní v snahe zaviazať žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 936,- eur a zároveň súd určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere, ktorý strany medzi sebou uzavreli dňa 29.09.2008.

3. S poukazom na skutočnosť, že v uvedenom konaní bola určená ako neprijateľná podmienka, ktorá bola v neprospech spotrebiteľa v tom, že bola predĺžená premlčacia doba na 10 rokov a zároveň boli žalobcovia úspešní v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov mal

súd prvej inštancie za preukázané, že sú splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Porušenie právnych noriem spotrebiteľského práva spôsobil žalovaný ako podnikateľ, ktorý by mal postupovať s odbornou starostlivosťou, pričom v jeho prípade sa nejedná o jednorazový exces.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, § 3 Zákona č. 250/2007 Z.z..

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s poukazom na zásadu úspechu, keď priznal úspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 37,- eur v zmysle § 4 ods. 2 a § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Odvolateľ namietol nepreskúmateľnosť a nedôvodnosť rozsudku, nakoľko z neho nevyplývajú závery odôvodňujúce sumu 1.236,- eur. Konajúci súd preto konal v rozpore s rozhodovacou praxou odvolacieho súdu, kedy primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha a nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, zároveň je každú vec nutné skúmať individuálne. Toto však súd prvej inštancie nechal do úvahy a rozhodnutie odôvodnil paušalizovaným spôsobom.

8. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva splnenie predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V pôvodnom konaní bolo skonštatované, že žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie bezdôvodného obohatenia a bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia je sankcionovať dodávateľa ako aj zadosťučiniť spotrebiteľovi, pričom z týchto zásad súd prvej inštancie vychádzal a bral do úvahy aj recidívu dodávateľa pri opakovanom porušení spotrebiteľských práv. V danom prípade sa jedná o primerané finančné zadosťučinenie, pretože ak toto má plniť svoju funkciu, nemôže byť len symbolické. Žalobcovia poukázali na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach a žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces, ktoré videl žalovaný v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že nezávislosť rozhodovania súdov sa musí

uskutočňovať v ústavnom a v zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a nasl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 220 ods. 2 C.s.p.. Z odôvodnenia rozhodnutia preto musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnať sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná. Táto odvolacia námietka však nebola v predmetnom prípade naplnená.

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd zistiť, že k naplneniu tejto odvolacej námietky nedošlo.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

18. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadosťučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť aj vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv, resp. že primeraného finančného zadosťučinenia sa nemožno domáhať v súvislosti s porušením práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka zameraných na ochranu spotrebiteľa. Za daného stavu nie je možné považovať konanie žalobcu, ktorý po tom, ako súd prvej inštancie a následne odvolací súd vyhovel jeho žalobe za konanie v rozpore so zákonom, dobrými mravmi, prípadne za šikanózne uplatnenie práva.

19. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, bol to však žalovaný, kto požadoval od žalobkyne plnenie z úveru, v prípade ktorého neboli dodržané všetky zákonné náležitosti a ktorý bol tak postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Je teda zrejmé, že žalovaný požadoval od žalobkyne aj také plnenie z úveru na ktoré žalovaný nemal nárok, pričom žalobkyňa toto plnenie z úveru žalovanému aj reálne plnila, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Takéto konanie žalovaného v pôvodnom konaní bolo nepochybne spôsobilé privediť žalobkyňu ako spotrebiteľovi ujmu. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

20. Odvolací súd vzhľadom na vyššie už len konštatuje, že žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

21. Vo vzťahu k otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd poukazuje na to, že rovnako mal za to, že súdom prvej inštancie priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.236,- eur v tomto konaní je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcov, zodpovedá svojmu účelu (teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov) pričom vo vzťahu k žalobcom - spotrebiteľom nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Žalobcovia si v konaní uplatnili výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.236,- eur, t.j. výšku rovnajúcu sa výške bezdôvodného obohatenia žalovaného. Táto bola ustálená sumou 936,- eur tak ako to bolo žalobcom priznané v konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp 43/2019 a sumou 300,- eur ako primerané finančné zadosťučinenie za vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú súd vyslovil rovnako v konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp 43/2019.

22. To, že súd prvej inštancie vyhovel žalobe v rovnakom rozsahu v akom sa tejto sumy domáhali žalobcovia znamená, že súd prvej inštancie v podstate vyhovel argumentom žalobcov v plnom rozsahu aj s ohľadom na odôvodnenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Rovnako tak odvolací súd považuje výšku takto priznaného primeraného finančného zadosťučinenia za primeranú povahe a charakteru ujmy, ktorú žalobcovia utrpeli konaním žalovaného.

23. Z rozhodovacej činnosti súdov je zistiteľný záver, že v prípade, ak sa spotrebiteľ úspešne domôže vydania bezdôvodného obohatenia, teda sumy, o ktorú preplatil bezdôvodne svoj úver, ktorý bol z akýchkoľvek dôvodov vyhlásený za bezúročný a bez poplatku, je táto suma priznávaná v rovnakej výške titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Samotný zákon neobsahuje presnú špecifikáciu ustálenia tejto výšky, pričom súdna prax dospela k záveru, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške rovnajúcej sa sume bezdôvodného obohatenia je primerané a takto ustálené primerané finančné zadosťučinenie spĺňa všetky kritéria pre poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi ako aj odradenie dodávateľa.

24. Rovnako je dôvodné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia aj za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú súd vyslovil v konaní medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom aj vzhľadom na

dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa predĺženie premičacej doby pre uplatnenie nárokov dodávateľa má, považuje odvolací súd priznanú sumu vo výške 300,- eur za primeranú, spĺňajúcu rovnaké kritéria ako pri vyššie uvedenej sume rovnajúcej sa výške bezdôvodného obohatenia.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa).

26. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p., stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalobcom bolo priznané plné právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).